

[Forsvarsministeren.]

spørgsmål, som er blevet berørt af de ordførere, som har givet tilslutning, men jeg synes, det er rigtigt at gøre en enkelt principiel bemærkning først, en bemærkning til det ærede medlem hr. O. Mathiasen.

Det var jo en ganske klar afvisning af lovforslaget, vi hørte fra den side; der var i så henseende ikke noget at tage fejl af. Vi fik at vide, at man i socialistiske folkeparti overhovedet ikke troede på nytten af et dansk forsvar, og vi har jo nok før haft en anelse om, at det lå sådan. Jeg vil gerne i den anledning have lov til at sige, at man kan ikke bedømme et dansk forsvars muligheder, opgaver og nødvendighed alene ud fra den betragtning, at der kommer til at foreligge en — hvad skal jeg sige — atom-bombesituation. Jeg skal ikke gå dybere ind herpå, men blot fremhæve den ene kendsgerning, at hvis vi følger det ærede medlem og hans parti og afskaffer såvel hjemmeværn som forsvar i det hele taget, befinder vort land sig i den situation, at det kan tages på et øjeblik af en håndfuld mænd, uden at nogen har nogen som helst mulighed for at komme os til hjælp. Man kan jo nemt, når man ser sig omkring, se, hvad det betyder, og hvem en sådan stilling til dansk forsvar vil være til fordel for. Det ville i en given situation naturligvis være til fordel for dem, der møtte ønske at bemægtige sig dansk territorium, og det ærede medlems partis stilling må da være den, at vi hellere end at gøre noget som helst for at hindre dette må blive besat. Det er dog konsekvensen af den stilling. Hertil kommer, at følger vi det ærede medlem hr. O. Mathiasen og hans partis indstilling, vil det også sige, at det, vi selv kan gøre for at afværge, at et angreb på vort land overhovedet forsøges eller påtænkes, skal vi ikke gøre. Det er det ærede medlems stilling, og det synes jeg i og for sig er meget nyttigt at få ganske klart slået fast.

Der er også ganske klart, at når det ærede medlem og hans parti har taget den stilling, stiller de sig faktisk uden for enhver saglig diskussion om forsvarsproblemer af enhver art, for de siger på forhånd: vi tror ikke på noget af det; vi vil ikke have noget med det at gøre. Derfor gælder et hvilket som helst argument, man fra den side prøver på at fremføre med en vis saglig

betoning, intet som helst, fordi man på forhånd ved, at deres hensigt er den! at få forsvaret afskaffet.

Det ville jeg gerne have lov til principielt at sige til indledning, og nu jeg er ved disse mere principielle forhold, vil jeg også gøre en enkelt bemærkning til det ærede medlem hr. Iver Poulsen, der, så vidt jeg opfattede det ærede medlem, sagde, at vort forsvar blev svækket ved forsvarsforliget for et år siden. Den betragtning kan jeg ikke godkende, og jeg må henvise til, at selv om vore militære sagkyndige ikke var tilfredse med det opnåede resultat — og det var de ikke — har vi dog udtalelser fra dem om, at de anså det opnåede for bedre end den hidtidige tilstand. Derfor synes jeg, at det ærede medlems betragtninger er uberegtigede.

Det skal åbenbart være almindeligt under forhandlingen i dag at beklage sig over, at man kan læse om visse ting i pressen, før de bliver forelagt i folketinget, og nu gælder beklagelsen endvidere, at man har kunnet få noget at vide hos et tidligere medlem af det høje ting — jeg tænker på det, det ærede medlem hr. From indledte sin tale i dag med. Jeg kunne naturligvis forbigå det i tavshed, men jeg synes ikke, der skal være nogen dunkle punkter. Vi kan alle sammen beklage, at pressen snuser et og andet op, men det ved vi alle er uundgåeligt. Jeg kan sige, at vi har naturligvis — hvad det ærede medlem formentlig ikke har noget imod — regeringsmedlemmerne imellem drøftet lovforslaget, inden det blev fremsat i tinget, ja, der har oven i købet foreligget et udkast, som nogen tid i forvejen blev sendt til regeringsmedlemmerne. Det kan det ærede medlem formentlig heller ikke have noget imod. Men jeg går ud fra, at når det tidligere medlem hr. Lannung har kendt et sådant forslag, er det, fordi et eller andet regeringsmedlem har ønsket hans råd, og det kan jeg ikke se noget mærkeligt i; vi ved alle sammen, at hr. Lannung tidligere var det radikale venstres ordfører i forsvarspolitiske anliggender. Jeg synes derfor, at den beklagelse, det ærede medlem hr. From udtalte, er en lille smule søgt.

Både det forhold, som det ærede medlem hr. From her omtalte, og det, det ærede medlem senere nævnte vedrørende kvindekorpsene, kunne det ærede medlem have